

ԱԼԵՏԱԲԵՐ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ

ԿԵՆՅԱԳՈԳՈՒՏ ԲԱՆՔ

ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱԿԻՆ ՊԱՏՄՈՒԹՈՒՅՆ:

Հայոց ազգին արդի պատմութեանը մէջ նշանաւոր զլուխ մը կըբունեն իրաւամբ Մուրատեան վարժարանին անցքերը, ոչ թէ իրեւ հանարակ դպրոցի մը գործողորդիւններ, որ շատ անզամ ամենեւին նշանակութիւն մը չունին, և ոչ նաեւ իրեւ յոկ այնպիսի ազգային նիմնարկութիւն՝ որ աշխարհիս մէկ կամ մէկակ կողմը կրնայ ըլլալ ու առաջ երբալ հանդարտութեամբ և խաղաղութեամբ. այլ իրեւ գործնական փորձ և գօրաւոր ապացոյց մը թէ այս դարուս մէջ մէր ազգին բարոյական և մտաւորական յուսաւորութեանը պատճառներն ու խափանարարները ինչ բաներ և ինչպիսի անձինք եղան :

Դժուար բան ճանչցուած է ամենեն ալ՝ ժամանակակից պատմութեան գրութիւնը, որովհետև գրեք անկարելի և համաձայնեցընել միշտ ար-

Բ. ՏԱՐԻ. — ՄԱՅԻՍ 1856.

դարութեան սէրը մարդկային անհրաժեշտ նկատմանց նետ : Սակայն մէկ պատմազիր մը որ Թէոդորեան Հ. Սարգիս վարդապետին պէս նուիրեր է իր կեանքը ի սէր արդարութեան և ճշմարտութեան, և ի մարդկանէ ուրիշ փոխարէն չէ տեսած մինչեւ իր հասակին եօրանատնութիւնքերորդ տարին՝ բայց երկ անիրաւորիւն և ապերախտութիւն, յիրաւի արժանի է աւելի վատահութեան մը թէ անաշառ սիտի ըլլայ և արդարախօս : Սյստ ամենայնին հանդերձ՝ իր վախճանն ու միակ նպատակին ըլլալով Մուրատեան վարժարանին գործը զիր անցընել, իսկ անոր մէջ զրտնուած զիսաւոր անձանց երևելի գործողութիւնները միայն յիշատակել, հարկ համարեցաւ ընդարձակ գրածը քիչ մը համառօտել առ ժամս : Հու մենք այն գրուածքին յառաջարանը միայն

կըդնենք . իսկ բուն զիրքը առանձին տպուելու է ,
ու քիչ ժամանակին կըմընեալ :

« Ուրմիանգամ մշտնշենական ինչ լիշտակրարեաց բողուցու ազգի կամ աշխարհի , նորա գործոցն եւ ջանից պատմութիւն ոչ եւս անձին ուրուք առանձինն լիշտակրան է՝ սակաւուց արդեօք օգոտակար ի զիտուրիւն , այլ մանաւանդ ազգային եւ համաշխարհական իսկ պատմութեան մասն կարեւոր . եւ նմուռիւն նորին անհրաժեշտ իմն հարկաւ պիտուսին եւ այնոցիկ որ ի բարիսն վայելիցին , եւ այնոցիկ որ բարոյն արդիւնաբարք սահմանեալ իցեն ի բնէ եւ ի կամաց բարեբարին :

« Զայն պարտ յանձին կալեալ եւ իմ , որ քան զամենայն ոք բարեբաստիկ գտայ՝ անձնանուեք վաստակովքս զամենայն ջան ի զործ առնելով յանքերի կատարումն կամաց մեծին Սամուելի Մուրատայ յօգուտ ազգին իմոյ սիրեցելոյ , մտադիւր սիրով եւ զգուշաւոր խնամով եւ անակնառու ճշգրտութեամբ ի զրի հարկանեկ կամեցայ զՊատմութիւն Մուրատեան վարժարանին . զոր եւ յաջողեաց ինձ Տէր ամել հասուցանեկ մինչեւ յօրս յայս , յերկուս մեծամեծ հասորս զամենայնն բովանդակելով՝ հանդերձ նամականուվ եւ բազմապատիկ եւ վաւերական հաւաստեօք իրացն ճշմարտութեան :

« Իսկ զարդիս զնամառուս զայս քաղուած այնք ընդարձակ Պատմութեան հարկ եւ օգուտ համարեցայ ի տիպ արձանացուցանեկ , որպէս զի եւ ճշմարտութիւնն մի սքօնեալ մեասցէ մինչեւ ի սպառ ի խաւարի մոռացութեան , եւ միանգա-

մայն՝ մինչդեռ վաստակիք բարեբարին եւ անձանց բարեսիրաց արժանաւոր դրուատեօք հոչակիցին՝ մի հարկ լինիցի այժմէն հրապարակել առաջի ժամանակակից մարդկան եւ զամենույն զանարժան գեացս խափանչաց եւ նակառակողաց այսր ազգային բարույ , որ ի սկզբանէ եւ այսր ընդդեմ կքրեցան հաստատութեան եւ բարգաւաճելոյ Մուրատեան վարժարանիս :

« Ի կրկին մասունս զգիրս զայս տրոնեցի : Յառաջնումն նախակարգեալ զպատմութիւն վարուց Ազա Սամուելի Մուրատայ , ի նոյն յարեցի զպատմասս մեծափափաք տենչմանն որով տենչացաւ առնեկ ազգին ի բում զյաւերժականս զայս օգուտ բարեաց , եւ թէ զինարդ կոտական զնոյն սահմանեաց , եւ թէ որպիսի եւ որդան անցք անցին ի Հնդիկս մինչեւ ցաւանդումն նրիտակին ի ձեռու Միսիրաբեան Միաբանութեան : Իսկ յերկրորդումն կարգեցի կարճ ի կարճոյ զվեկա կառուցման և մատակարարութեան Մուրատեան վարժարանիս մինչեւ ցամ Տեսոն 1855 :

« Ուին ունիմ զի ոչ սակաւ խրատս խոհականութեան և ճշմարիտ ազգասիրութեան քաղեցեն յերկասիրութենէ աստի մոտիքի վերծանողք . եւ այս ինձ ջատ զրեսցի մարդկօրէն ի հատուցումն փոխարինի վաստակոցն զորս վաստակեցի յայս զործ ազգային ընդ ամս քառասուն եւ աւելի՝ օգնականութեամբ շնորհացն Սատուեոյ , որում միայնոյ վայելեն ամենայն վառք յազգաց մինչեւ յազգու :

Հ. ՍԱՐԳԻՍ Վ.ԱՐԴԱՊԵՏ ԹԷՌԴՈՒԵԱՆ ,

երբեմն Արռավական Միսիրաբեան Միաբանութեան և Վերաբանուց Մուրատեան Վարժարանին ի Պատափուն եւ ի Փարիզ :

LETTRE DU CATHOLICOS ALEXANDRE I^e AU PAPE CLÉMENT XI.

Nous savions déjà par l'histoire arménienne que le catholicos Alexandre I avait adressé au pape Clément XI une lettre ; mais nous n'avions jamais eu entre nos mains une copie de cet écrit. Nous sommes heureux de la posséder maintenant, grâce à la communication qu'un de nos studieux compatriotes, le professeur Séropé Bedrossian, de Constantinople, vient de nous en faire, en nous priant de la publier dans notre *Revue*.

Թէկիւն եւ ազգային պատմութենէն ծանօթ էք մեզի Աղեքսանդր Ա. կարուղիկոսին նամակ մը գրած ըլլալը առ Կուեմէս Ֆ.Ա. հայրական Հռովմայ , բայց բուն բդրին օրինակը չէինք ունեցած ձեռքերնիս : Եւ անս Պօլիսէն ուսումնասէր անձին մէկը , Պ. Սերովէկ վարժապետ Պետրոսեան , յուղարկեց մեզի այն բդրին մէկ օրինակը՝ յորդուելով զմեզ որ ամսագրոյս մէջ հրատարակենք :